

Núm. de Protocol: 100042/2018

Núm. Rotlle: TSJA-000018/2020

SENTÈNCIA 42-2020

PARTS :

Apel·lant: T. SLU

Representant: Sr. CPS

Advocat: Sr. IPM

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EVC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el divuit de desembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **100042/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat T. SLU (en endavant T., SLU) va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de Comissió Tècnica Tributària núm. 239860/2018, de 31/07/2018, que confirmà la Resolució del Ministre de Finances, de 02/05/2018, per la qual es va imposar a la part agent una sanció de 30.836,56 euros, per la comissió d'una infracció de falsa declaració tipificada a l'article 247.1 de la Llei 5/2004 del Codi de Duana, amb defraudació de drets, per haver declarat tres vehicles amb el règim d'admissió temporal per exposició malgrat eren per posar al consum.

2.- En la sentència núm. 32/2020, del 19/05/2020 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda.

3.- En el seu escrit d'apel·lació la societat T., SLU estima, en substància, que:

- S'ha vulnerat el procediment legalment establert, compte tingut que en el moment de la inspecció no hi havia cap representat de l'empresa.

- No hi ha hagut defraudació. La destinació dels vehicles era la prevista al règim declarat.

- La valoració de la prova realitzada a la sentència apel·lada no és correcta.

- La sanció imposada vulnera el principi de proporcionalitat i resta limitada per l'article 131 de Llei de Bases de l'Ordenament Tributari.

La societat ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

4.- El GOVERN es va oposar al recurs d'apel·lació tot al·legant que:

- Les declaracions presentades per l'agent en la importació dels vehicles gaudien d'un règim duaner suspensiu (els vehicles s'havien de destinar a l'exposició) i temporal (per un màxim de tres mesos), tanmateix els agents de duanes van comprovar que els cotxes no es destinaven a la finalitat prevista sinó a la venda.

- El fet que els vehicles no tinguessin la documentació per ser venuts és irrellevant.

- S'ha produït l'il·lícit tipificat a l'art. 193.1 de la Llei 5/2004, del Codi de Duana.

- La defraudació al Tresor Públic va ser de 3.742,07 euros.
- La societat agent no ha patit cap indefensió.
- La part agent no ha aportat cap dada que acrediti que els vehicles es van importar per a ser exposats.
- Resulta d'aplicació el Codi de Duanes per ser norma especial.
- La sanció s'ha aplicat d'acord amb les previsions del Codi de Duanes.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- D'acord amb els documents de les actuacions seguides en primera instància, es constata que, en la importació de tres vehicles, la societat agent va presentar les declaracions corresponents (folis 82 – revers- i següents), en les quals va fer constar en l'apartat 37. Règim el codi 53 00, resultant una quota a pagar de zero euros. A aquestes declaracions es va adjuntar el document d'admissió temporal, en el qual consta que es sol·licita aquest règim en aplicació de l'art. 5 (es refereix al del Reglament de desenvolupament del Codi de Duana, aprovat per Decret de 2 de març de 2005) per tractar-se de mercaderies per exposició, sent la durada prevista la de 3 mesos. Aquests documents, que acompanyen cadascuna de les tres declaracions, porten data del 21/11/2017.

El 22/11/2017 agents de la inspecció de Duanes van acudir al taller de l'empresa P., SL (G.) per efectuar un control físic de les declaracions presentades, i el Sr. AP, de la referida empresa, va manifestar que *“estan esperant les fitxes tècniques de dits vehicles i un cop les tinguin els posaran al consum”*.

Havent-se comprovat que la importació no es va fer per l'exposició temporal dels vehicles sinó que aquests s'havien importat per a la seva venda, es va aixecar l'acta-plec de càrrecs AC00477 (foli 81 i següents de les actuacions) en presència del Sr. GSF, de l'entitat agent, on es van fer constar les manifestacions del Sr. P., i seguidament es va preguntar al Sr. S. si tenia alguna cosa a afegir, i va dir que no.

Al plec de càrrecs consta que s'imputava una infracció per falsa declaració, i que l'import de la multa que es podia imposar era de 30.836,56 euros, que fou la finalment imposada per Resolució del ministre de Finances de data 02/05/2018, posteriorment confirmada per Resolució de la Comissió Tècnica Tributària núm. 239860/2018, de 31/07/2018.

Tercer.- Cal primerament analitzar l'al·legació relativa a la suposada vulneració del procediment legalment establert, compte tingut que, segons manifesta l'apel·lant, en el moment de la inspecció no hi havia cap representat de l'empresa.

L'article 241 del Codi de Duanes (en endavant CD) estableix que si es constata una presumpta infracció, l'agent de Duana procedeix a la redacció de l'acta de sanció i, si escau, a la retenció o al segrest de la mercaderia i del mitjà de transport, n'ordena el dipòsit en el local de Duana més pròxim o en altre magatzem habilitat a l'efecte i té cura que la mercaderia no es pugui malmetre per aquest motiu, i que després s'invita a signar l'acta de sanció a la persona responsable, tot afegint que en el supòsit que el requerit es negués a signar es consignarà en l'acta.

Tanmateix, a la vista de l'acta (foli 81 i següents), aquesta respecta escrupolosament les previsions de l'article 241. En efecte, si bé és cert que en la visita realitzada pels agents el dia 22/11/2018 a les 11:44 h al taller on es trobaven els vehicles no hi havia cap representant de l'entitat agent, l'acta es va aixecar aquell mateix dia a les 12:24 h en presència del Sr. GSF, de l'entitat agent, i després de fer constar la visita al taller i

les manifestacions del Sr. P., seguidament es va preguntar al Sr. S. si tenia alguna cosa a afegir i va dir que no. A l'acta, a més de les signatures dels agents, consta també la de la persona denunciada.

A més, la part agent ha pogut fer les al·legacions que ha considerat convenients i ha presentat recurs administratiu i contenciós sense cap vulneració del seu dret de defensa.

Quart.- També es defensa al recurs d'apel·lació que no hi ha hagut defraudació, compte tingut que la destinació dels vehicles era la prevista al règim declarat. Tanmateix, cap prova ha aportat l'agent per sustentar aquesta afirmació. Ans al contrari, la prova practicada a la instància demostra que la importació dels vehicles des d'un inici va ser per posar-los a la venda, i no per exposició temporal. Així, la declaració del Sr. JRJ és contundent: va negar que el motiu de la importació dels vehicles fos la seva exposició temporal, i la decisió sempre havia estat la de vendre els vehicles.

D'altra banda, el fet que els vehicles no es poguessin vendre fins no arribés la seva documentació és un fet que en res altera la infracció comesa.

Cal recordar que l'article 5 del Decret de 2 de març de 2005, d'aprovació del Reglament d'aplicació del Codi de Duana, relatiu a l'admissió temporal de mercaderies, disposa que l'exoneració total dels drets a la importació s'acorda per a les mercaderies que es destinin a ser exposades o a ser utilitzades en una exposició pública que no ha estat organitzada amb l'única finalitat de vendre les mercaderies en qüestió.

D'aquí que si els vehicles no eren per exposició sinó per la venda, no podien haver-se importat sota el règim de les mercaderies per l'exposició.

A l'últim, cal tenir en compte que l'article 247 del Codi de Duana estableix que és constitutiva d'una infracció de falsa declaració la importació o l'exportació de mercaderia a través dels despatxos de Duana mitjançant una falsa declaració de Duana, i que s'entén per "falsa declaració" una inadequació entre el tipus, la naturalesa, l'origen, la composició, el valor real i/o qualsevol menció inexacta o incompleta en relació amb la mercaderia importada o exportada i la declaració presentada a la Duana.

El mateix article estableix les sancions a imposar, i, en el cas que la infracció produeixi una defraudació dels drets i/o de les impositcions i/o un benefici indegut per a l'operador, donarà lloc a la imposició d'una sanció igual a vuit vegades els drets i/o les impositcions eludides i/o el benefici indegut produït més un complement de 60 euros a 900 euros segons les bases indicades, sense que aquesta pugui ésser inferior a 150 euros, i quan els drets i/o impositcions eludides i/o benefici indegut sigui superior a 600 euros, cal afegir una sanció de 900 euros.

En el cas que ens ocupa, l'import de la defraudació va ser de 3.742,07 euros, que, multiplicat per 8 resulta 29.936,56, i sumant 900 euros, fa un total de 30.836,56 euros, que és el mateix càlcul fet per l'Administració, i sense que sigui d'aplicació el règim de les infraccions i sancions regulat a la Llei de Bases de l'Ordenament Tributari, sinó que cal aplicar la Llei del Codi de Duana per ser la norma especial.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per T. SLU contra la sentència núm. 32/2020, del 19/05/2020, del Tribunal de Batlles.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de Comissió Tècnica Tributària núm. 239860/2018, de 31/07/2018, que confirmà la Resolució del Ministre de Finances, de 02/05/2018, per la qual es va imposar a la part agent una sanció de 30.836,56 euros, per la comissió d'una infracció de falsa declaració tipificada a l'article 247.1 de la Llei 5/2004 del Codi de Duana és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.